

ПРАВОВІ ОСНОВИ ФУНКЦІОНУВАННЯ СПРОЩЕНОЇ СИСТЕМИ ОПОДАТКУВАННЯ

Покатаєва О.В., д.е.н., доцент

Класичний приватний університет

У статті досліджено правову природу єдиного податку. Розглянуто його привабливість та недоліки, які полягають у недосконалості правового поля, що регулює функціонування спрощеної системи оподаткування. Запропоновано внесення змін до нормативно-правових актів, що регулюють порядок справляння єдиного податку, які б дозволили вирішити ці проблеми.

Ключові слова: спрощена система оподаткування, єдиний податок, суб'єкти малого підприємництва, порядок сплати єдиного податку, платники єдиного податку.

Покатаєва О.В. ПРАВОВЫЕ ОСНОВЫ ФУНКЦИОНИРОВАНИЯ УПРОЩЕННОЙ СИСТЕМЫ НАЛОГООБЛОЖЕНИЯ / Классический приватный университет, Украина

В статье исследована правовая природа единого налога. Рассмотрены его привлекательность и недостатки, которые заключаются в несовершенстве правового поля, регулирующего функционирование упрощенной системы налогообложения. Предложено внесение изменений в нормативно-правовые акты, регулирующие порядок взимания единого налога, которые бы позволили решить эти проблемы.

Ключевые слова: упрощенная система налогообложения, единый налог, субъекты малого предпринимательства, порядок оплаты единого налога, плательщики единого налога.

Pokataeva O.V. LEGAL BASIS OF SIMPLIFIED OPERATE CORRECTLY TAXATION SYSTEM / Classical private university, Ukraine

The article explores the legal nature of the single tax. Considered his appeal and shortcomings that are inadequacies in the legal field governing the functioning of the simplified tax system. Proposed amendments to regulations governing the procedure for imposing a single tax that would solve these problems.

Key words: simplified system of taxation, the single tax, subjects of small business, payment of the single tax, single tax payer.

Одним з основних завдань української економіки є стимулювання підприємницької діяльності через створення сприятливих умов її оподаткування. З метою реалізації державної політики щодо розвитку та підтримки малого бізнесу, ефективного використання його можливостей щодо створення нових робочих місць, збільшення податкових надходжень до бюджетів усіх рівнів, та взагалі успішного розвитку національної економіки – було прийнято Указ Президента України "Про спрощену систему оподаткування, обліку та звітності суб'єктів малого підприємництва", яким запроваджено справляння єдиного податку суб'єктами малого підприємництва.

Правову природу єдиного податку досліджували ряд вчених. Так, М. Пожидаєва запропонувала авторське визначення єдиного податку; охарактеризувала правовідносини, які виникають під час його справляння; внесла пропозиції щодо вдосконалення чинного законодавства України шляхом внесення єдиного податку до загальної системи оподаткування, та встановлення в системі оподаткування України поряд із загальнодержавними та місцевими податками і зборами – консолідованих податків (єдиний податок, фіксований податок, фіксований сільськогосподарський податок) [1].

У своїх дослідженнях О. Костенко запропонувала при встановленні кількісного критерію визначення платників єдиного податку виходити не з визначення виручки як об'єкта оподаткування, а закріпити в якості критерію доходи від реалізації продукції, що дозволить враховувати не тільки грошові кошти, отримані на банківський рахунок чи в касу платника податку, але й доходи, отримані в натуральній формі. Довела необхідність зміни структури законодавчого акта, що регулює сплату єдиного податку. На її думку він має складатися з трьох розділів: у першому розділі повинні містити загальні норми для юридичних і фізичних осіб; а другий і третій повинні деталізувати оподаткування цих категорій платників [2].

Не дивлячись на те, що правові основи функціонування спрощеної системи оподаткування вже досліджувались, прийняття нових законодавчих актів: Закону України „Про збір та облік єдиного соціального внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування” та розробка проекту Податкового кодексу України спричинили нову хвилю дискусій з приводу цього питання.

Єдиний податок багатий своєю історією. Адже, ідея запровадження єдиного податку з'явилася ще в середньовіччі, коли з метою залучення до несення податкового тягаря привілейованих класів суспільства, була створена теорія єдиного акцизу. У XVIII ст. на зміну їй приходять теорія "королівської десятини" Вобана, яка за його планом падала на дохід від землеробства, промисловості і всіх інших джерел у розмірі від 5 до 10%. Теорія впровадження єдиного податку спиралася на ідею соціальної справедливості, яка базувалася на думці, що податки все ж сплачуються з одного джерела – доходів. З цього приводу можна стверджувати, що єдиний податок представляється теоретично більш доцільним, простим і коротким шляхом, ніж безліч окремих податків [3].

На сьогодні, справляння єдиного податку здійснюється в Україні на основі Указу Президента України "Про спрощену систему оподаткування, обліку та звітності суб'єктів малого підприємництва" від 3 липня 1998 р. у редакції від 26 червня 1999 р. [4]. Законодавством передбачено право застосування поряд із чинною системою оподаткування, обліку та звітності, спрощеної системи оподаткування – на вибір суб'єкта малого підприємництва.

Метою цього Указу стала підтримка представників малого бізнесу. Основні напрямки та засоби державної підтримки, включаючи можливість застосування спрощеної системи оподаткування зазначені в Законі України „Про державну підтримку малого підприємництва”, який було прийнято в жовтні 2000 року. Спрощена система оподаткування, дійсно стала вагомим засобом підтримки представників малого бізнесу, значно спростивши порядок нарахування та сплати податків, суттєво скоротивши їх перелік та зменшивши вірогідність застосування штрафних санкцій, пов'язаних зі складністю сучасної податкової системи в частині адміністрування податків. Вона надала право вибору суб'єктам підприємництва економічно доцільного варіанта оподаткування, адже рішення про перехід на сплату єдиного податку приймається платником податків самостійно. Спрощена система оподаткування дозволила започаткувати власну справу без додаткової спеціальної економічної та бухгалтерської освіти, завдяки простоті ведення обліку єдиного податку. Позитивним моментом стало суттєве спрощення податкового обліку: скасовано зобов'язання щодо ведення обліку з податку на прибуток та податку на додану вартість. Завдяки тому, що єдиний податок увібрав до себе ще кілька податків, у платників значно скоротилась кількість податкової звітності та уніфікувалися строки сплати податку (щомісяця не пізніше 20 числа наступного місяця) (частина 6 статті 2 Указу [4]). Привабливість цієї системи для суб'єктів малого бізнесу зумовлена, передусім, спрощенням системи адміністрування і зменшенням небезпеки несвідомого порушення чинних правил.

На користь введення в Україні спрощеної системи оподаткування свідчать і статистичні дані, адже за часів її існування, кількість платників єдиного податку збільшилась майже в 14 разів (з 95 тис. осіб до 1304,5 тис. осіб), а надходження до бюджету від сплати єдиного податку зросли в 32 рази (з 127 млн. грн. у 1999 році до 4107,6 млн. грн. у 2009 році). При цьому платники єдиного податку створили понад 1,2 млн. робочих місць. Спрощена система оподаткування забезпечила динамічний розвиток малого підприємництва та стабільні надходження до бюджету, що свідчить про адаптованість та прийнятність її для значної категорії суб'єктів підприємницької діяльності [5]. Але існують аргументи, не на користь спрощеної системи оподаткування, одним з яких є відсутність перегляду податкових ставок для фізичних осіб – суб'єктів підприємницької діяльності з 1998 року. Згідно з Указом Президента України "Про спрощену систему оподаткування, обліку та звітності суб'єктів малого підприємництва" ставка єдиного податку для суб'єктів малого підприємництва – фізичних осіб не може становити менше 20 гривень та більше 200 гривень на місяць (стаття 2 Указу [5]).

Слід зазначити, що середній рівень індексу інфляції за період з 1 січня 1998 р. до 1 січня 2010 р., становить 151,15%. У 1998 році мінімальна заробітна плата становила – 45 грн., а на 1 січня 2010 р. – 869 грн. (тобто, збільшилась у 19,3 рази порівняно з 1998 роком). Законодавством України передбачено і подальше зростання мінімальної заробітної плати, і лише протягом 2010 року вона повинна збільшитися до 922 грн. (стаття 53 Закону України „Про Державний бюджет на 2010 рік [6]). У той час, як максимальний розмір єдиного податку протягом 2010 року залишився на тому ж рівні.

З причин збільшення показників інфляції потребує перегляду і обсяг виручки від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг), який на сьогодні становить – 500 тис. гривень на рік для

фізичних осіб, що здійснюють підприємницьку діяльність без створення юридичної особи, і 1 млн. гривень – для юридичних осіб.

Взагалі, Указ Президента України „Про спрощену систему оподаткування, обліку та звітності суб'єктів малого підприємництва”, прийнятий ще в 1998 році, не враховує сучасні показники діяльності суб'єктів господарювання. Встановлене обмеження стосовно розміру виручки від реалізації для фізичних осіб – суб'єктів підприємницької діяльності та юридичних осіб – є заниженим, тому як за дванадцять років значно виріс індекс інфляції та рівень споживчих цін. Застосування Указу Президента України „Про спрощену систему оподаткування, обліку та звітності суб'єктів малого підприємництва” в діючій редакції призведе до зростання тіньового сектору, оскільки спричинить вимушеність суб'єктів господарювання офіційно показувати розмір виручки в межах, дозволених законодавством.

Спрощена система оподаткування потребує докорінного реформування. По-перше, призначенням цього податкового режиму стало максимальне спрощення ведення бухгалтерського обліку та зменшення кількості звітності до податкової інспекції та соціальних фондів. Але принцип простоти виконується лише частково, прийняття на роботу найманих працівників зобов'язує фізичну особу – суб'єкта підприємницької діяльності реєструвати працівника в усіх фондах з послідувачим звітуванням до них. Ця норма законодавства призводить до великих трудовитрат та необхідності утримання в штаті платника єдиного податку кваліфікованого бухгалтера, що буде реалізовувати ці законодавчі норми. Тому є необхідним розробити спрощену форму звітності для таких платників податку.

По-друге, потребує скорішого введення в дію проект Податкового кодексу України, в якому передбачено існування спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності, як системи оподаткування, що передбачає заміну сплати окремих податків і зборів на сплату єдиного податку в порядку і умовах, що визначаються в Розділі XIV, який має назву „Спрощені податкові режими” (підпункт 16.1.235, пункту 16.1, статті 16 Проекту Податкового кодексу України [7]). Норми статей цього розділу передбачають правове регулювання порядку нарахування та сплати єдиного податку. Але введення Податкового кодексу України в запропонованій урядом редакції може погіршити становище представників малого бізнесу. Однією з причин є замість збільшення обмежень обсягу виручки від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) – введення в якості об'єкта оподаткування поняття доходу та зменшення обмеження до 300 тисяч грн. Такий крок ще більше розшире обсяги тіньового сектору економіки, оскільки змусить фізичних осіб – суб'єктів підприємницької діяльності штучно зменшувати обсяги доходів.

По-третє, необхідно здійснити індексацію показника єдиного податку та обсягу виручки від реалізації продукції з урахуванням рівня інфляції за період з 1999 по сьогоднішній день. І, як наслідок, внести зміни до Проекту Податкового кодексу в частині збільшення максимального обсягу реалізації з метою використання спрощеної системи оподаткування. Нами пропонується все ж використовувати у якості об'єкта оподаткування обсяг реалізації, а не дохід платника податку, бо такий механізм розрахунку єдиного податку потребує значних витрат часу для обчислення податку та кваліфікованих спеціалістів, що будуть це здійснювати (для представників малого бізнесу – це спричинить багато складнощів, у той час, як завдання спрощеної системи оподаткування – зробити механізм розрахунку податку як можна простіше).

По-четверте, необхідно внести зміни до чинного законодавства та Проекту Податкового кодексу та запровадити механізм щорічного збільшення граничного рівня обсягу реалізації для фізичних осіб – суб'єктів підприємницької діяльності та юридичних осіб, та розміру ставок єдиного податку для фізичних осіб на корегуючий коефіцієнт, який повинен встановлюватися щорічно на кожний наступний календарний рік, враховувати індекс інфляції за попередній рік та рівень споживчих цін на товари, роботи та послуги.

По-п'яте, необхідно конкретизувати коло платників, на яких не поширюється спрощена система оподаткування, обліку та звітності, та вилучити з переліку видів діяльності ті види, які є високорентабельними, зокрема: аудиторська, рекламна, адвокатська діяльність, діяльність у сфері права; посередницькі послуги з купівлі, продажу та оцінювання нерухомого майна. Проект Податкового кодексу передбачає встановлення підвищеного рівня ставки єдиного податку на деякі види високорентабельної діяльності (від 200 до 600 гривень на місяць), але не

всі з запропонованих нами видів увійшли до його редакції (підпункт 5.1.1, пункту 5.1, статті 5 [7]). У свою чергу, проект Податкового кодексу України передбачає встановлення нульової ставки на оподаткування деяких видів діяльності на період з 2010 по 2015 рік, які начебто потребують державної підтримки (пункт 6.2, статті 6 [7]), і з деякими з них не можливо погодитися. Так, нормами цього пункту передбачена підтримка господарської діяльності з: виготовлення ювелірних виробів, виробів зі шкіри та хутра за індивідуальним замовленням, технічне обслуговування автомобілів, адже ці галузі – є великоприбутковими. Для юридичних осіб, що знаходяться на спрощеній системі оподаткування, Проект Податкового кодексу України передбачає більш сприятливі умови ведення господарської діяльності, аніж діють на сьогодні: збільшує обсяг доходу до 2 млн. гривень, та встановлює ставки в розмірі 3 % – у разі сплати податку на додану вартість, та 5 % – у разі виключення податку на додану вартість (підпункти 6.1.1–6.1.2, пункту 6.1, статті 6 [7]), на сьогодні ставки встановлені на рівні 6 % та 10 % відповідно при значно нижчому обмеженні обсягу від реалізації товарів (робіт, послуг).

По-шосте, необхідно змінити перелік податків, зборів та обов'язкових платежів, які входять до складу єдиного податку, зокрема, включити до його складу єдиний соціальний внесок. Чинний Указ Президента України „Про спрощену систему оподаткування, обліку та звітності суб'єктів малого підприємництва” звільняє платників єдиного податку від сплати збору на обов'язкове соціальне страхування; збору на обов'язкове державне пенсійне страхування; внесків до Державного фонду сприяння зайнятості населення (стаття 6 Указу [4]). Нововведенням стало внесення змін до Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування" в частині зобов'язання фізичних осіб – суб'єктів підприємницької діяльності, що обрали спрощену систему оподаткування сплачувати страхові внески до Пенсійного фонду в розмірі, який повинен бути не менше мінімального розміру страхового внеску за кожну особу, що перебуває в трудових відносинах з підприємцем, та не більше розміру страхового внеску, обчисленого від максимальної величини фактичних витрат на оплату праці найманих працівників. Позитивним моментом є дозвіл на зменшення такого внеску на суму страхового внеску з урахуванням частини єдиного податку, що вже перерахована до Пенсійного фонду України [8]. Хоча такий крок суперечить принципу простоти нарахування єдиного податку, бо змушує ввести складні розрахунки щодо розміру внеску до Пенсійного фонду України, та складати додаткову звітність, що змушує підприємця утримувати в штаті працівників додаткову штатну одиницю – бухгалтера. Крім того, без збільшення граничної суми реалізації товарів (робіт, послуг) фізичним особам, що обрали спрощену систему оподаткування, прийняття такого нормативного акта є додатковим податковим тягарем.

З 1 січня 2011 року в набуває чинності Закон України „Про збір та облік єдиного соціального внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування” [9], у якому передбачено, що фізичні особи – підприємці, у тому числі ті, які обрали спрощену систему оподаткування, та члени сімей цих осіб, які беруть участь у провадженні ними підприємницької діяльності – є платниками цього збору (підпункт 8, пункту 1, статті 4 Закону [9]). При цьому розмір ставок єдиного соціального внеску для більшої категорії платників податку становить від 36,76 % до 49,7 %, для фізичних осіб – платників єдиного податку ставку встановлено в розмірі – 34,7 % (пункт 11, статті 8 Закону [9]). Тобто „ініціатори” цього Закону просто склали всі нині існуючі ставки внесків до соціальних фондів і піднесли платникам податків як нові зміни до чинного законодавства, що суттєво знижують податкове навантаження. Хоча з цим не можливо погодитися, оскільки дослідження показали, що найбільше навантаження на платників податків складають саме збори до соціальних фондів. Досвід країн СНД, де єдиний соціальний внесок було впроваджено значно раніше, свідчить, що ставки внеску значно нижчі, аніж плануються застосовуватися в Україні:

- у Російській Федерації – 26 % (стаття 24 Податкового кодексу Російської Федерації [10]);
- у Грузії – 20 % (стаття 268 Податкового кодексу Грузії [11]);
- у Казахстані – 21% (стаття 317 Податкового кодексу республіки Казахстан [12]);
- у республіці Таджикистан – 25% (стаття 226 Податкового кодексу республіки [13]).

Тому запропонований Закон України „Про збір та облік єдиного соціального внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування” потребує внесення змін у частині

зниження ставок внеску та зменшення їх кількості, адже на сьогодні їх 67 видів, у той час як в інших країнах використовується лише одна ставка, що полегшує порядок обчислення внеску.

По-сьоме, залишається відкритим питання стосовно сплати фізичними осіб – суб'єктів підприємницької діяльності та юридичними особами, що обрали спрощену систему оподаткування плати за землю. Так, за Указом Президента України „Про спрощену систему оподаткування, обліку та звітності суб'єктів малого підприємництва”, особа, яка зареєструвалася як платник єдиного податку, звільняється від плати за землю, якщо вона є власником земельної ділянки, та згідно з чинним законодавством сплачує земельний податок, але не зовсім зрозуміло, чи звільняється вона від сплати орендної плати, оскільки навіть у проекті Податкового кодексу України плата за землю є загальнодержавним податком, який справляється у формі земельного податку та орендної плати за земельні ділянки (підпункт 16.1.142 пункту 16.1 статті 16 "Визначення понять" розділу I [7]), а в чинному Законі „Про плату за землю” взагалі немає визначення терміна „плата за землю” [14]. Тому можна зробити висновки, що платники єдиного податку повинні бути звільнені як від земельного податку, так і орендної плати.

На сьогодні виникає питання: для кого саме були створені спрощені режими оподаткування, і в якому вигляді вони повинні функціонувати. Впровадження єдиного податку для представників малого бізнесу було справжнім дарунком, оскільки його введення дозволило суттєво зменшити податкове навантаження, спростити систему адміністрування податків та зменшити кількість несвідомого порушення чинного законодавства з питань оподаткування. Але введення спрощеної системи оподаткування збільшило кількість зловживань, які, навіть, її дискредитують, суть яких полягає у використанні спрощеної системи для ухилення від оподаткування. Тому на сьогодні є важливим внести зміни до чинного законодавства: Закону України „Про спрощену систему оподаткування, обліку та звітності суб'єктів малого підприємництва”, Закону України „Про збір та облік єдиного соціального внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування”, Закону України „Про плату за землю” та Проекту Податкового кодексу України, які б дозволили зменшити кількість недоліків і прогалин у законодавстві та врегулювати окремі правовідносини, що виникають в процесі справляння єдиного податку.

ЛІТЕРАТУРА

1. Пожидаєва М.А. Правове регулювання єдиного податку для суб'єктів малого підприємництва: автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.07 [Електронний ресурс] / М.А. Пожидаєва; НАН України. Ін-т держави і права ім. В.М. Корецького. – К., 2005. – 21 с. – укр. – Режим доступу: <<http://www.nbuv.gov.ua/ard/2005/05pmasmp.zip>>.
2. Костенко О.О. Удосконалення державного податкового регулювання підприємницької діяльності: автореф. дис... канд. наук з держ. управління: 25.00.05 [Електронний ресурс] / О.О. Костенко; Донець. держ. акад. упр.. – Донецьк, 2002. – 22 с.: рис. – укр. – Режим доступу: <<http://www.nbuv.gov.ua/ard/2002/02koorpd.zip>>.
3. Пушкарева В.М. История финансовой мысли и политики налогов: учебное пособие [Электронный ресурс] / В.М. Пушкарева. – Издательство "ИНФРА-М" 127247. – Режим доступа: <http://www.gumer.info/bibliotek_Buks/Econom/Puschk/15.php>.
4. Про спрощену систему оподаткування, обліку та звітності суб'єктів малого підприємництва [Електронний ресурс]: указ Президента України від 03 липня 1998 р., № 727/98. – Режим доступу: <<http://zakon1.rada.gov.ua>>.
5. Спрощена система оподаткування, обліку та звітності суб'єктів малого підприємництва [Електронний ресурс]: – Режим доступу: <http://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%84%D0%B4%D0%B8%D0%BD%D0%B8%D0%B9_%D0%BF%D0%BE%D0%B4%D0%B0%D1%82%D0%BE%D0%BA#cite_note-dt-2>.
6. Про Державний бюджет України на 2010 рік [Електронний ресурс]: закон України від 27 квітня 2010 р., № 2154-VI. – Режим доступу: <<http://zakon1.rada.gov.ua>>.
7. Податковий кодекс України [Електронний ресурс]: проект // Урядовий кур'єр. – 3 серпня 2010 р. – № 141. – Режим доступу: <<http://ukurier.gov.ua/userfiles/file/kodeks.pdf>>.

8. Про внесення змін до законів України "Про Державний бюджет України на 2010 рік" та "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування" [Електронний ресурс]: закон України від 8 липня 2010 р., № 2461-17. – Режим доступу: <<http://zakon1.rada.gov.ua>>.
9. Про збір та облік єдиного соціального внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування [Електронний ресурс]: закон України від 8 липня 2010 р., № 2464-VI. – Режим доступу: <<http://zakon1.rada.gov.ua>>.
10. Налоговый кодекс РФ [Электронный ресурс]: – Режим доступа: <<http://www.kadis.ru/kodeks.phtml?kodeks=14>>.
11. Податковий кодекс Республіки Грузія [Електронний ресурс]: – Режим доступу: <<http://www.grbc.ge/Rus/nalog.doc>>.
12. Податковий кодекс Республіки Казахстан [Електронний ресурс]: – Режим доступу: <<http://www.nalog.ru/html/MSMNO/kazakhstan.doc>>.
13. Податковий кодекс Республіки Таджикистан [Електронний ресурс]: – Режим доступу: <<http://tabiat.narod.ru/LAWDB/ZAKON77.htm>>.
14. Про плату за землю [Електронний ресурс]: закон України від 3 липня 1992 року, N 2535-XII в редакції Закону N 378/96-ВР від 19.09.1996 р. – Режим доступу: <<http://zakon1.rada.gov.ua>>.

УДК 342.97: 06.011 (477)

ДОСВІД АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПОРЯДКУ СТВОРЕННЯ ТА ДІЯЛЬНОСТІ ПРОФЕСІЙНИХ ПРАВНИЧИХ ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ У ДЕРЖАВАХ, ЯКІ ВХОДИЛИ ДО СКЛАДУ СРСР

Віхляєв М.Ю., викладач

Запорізький національний університет

У цій статті здійснюється аналіз досвіду адміністративно-правового регулювання порядку створення та діяльності професійних правничих громадських організацій у державах, які входили до складу СРСР, за допомогою розгляду законів цих держав у відповідній сфері суспільних відносин та результатів функціонування їхніх професійних правничих громадських організацій.

Ключові слова: професійні правничі громадські організації, процедура створення, контроль, припинення.

Вихляев М.Ю. ОПЫТ АДМИНИСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛИРОВАНИЯ ПОРЯДКА СОЗДАНИЯ И ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ПРОФЕССИОНАЛЬНЫХ ЮРИДИЧЕСКИХ ОБЩЕСТВЕННЫХ ОРГАНИЗАЦИЙ В ГОСУДАРСТВАХ, ВХОДИВШИХ В СОСТАВ СССР / Запорожский национальный университет, Украина

В данной статье осуществляется анализ опыта административно-правового регулирования порядка создания и деятельности профессиональных юридических общественных организаций в государствах, входивших в состав СССР, при помощи рассмотрения законов этих государств в соответствующей сфере общественных отношений и результатов функционирования их профессиональных юридических общественных организаций.

Ключевые слова: профессиональные юридические общественные организации, процедура создания, контроль, прекращение.

Vikhliaiev M.Y. EXPERIENCE OF ADMINISTRATIVE LEGAL REGULATION OF THE PROCEDURE OF THE ESTABLISHMENT AND OF ACTIVITIES OF PROFESSIONAL LAW PUBLIC ORGANIZATIONS IN STATES, THAT WERE PART OF THE USSR / Zaporizhzhya national university, Ukraine

In this article author investigates experience of administrative legal regulation of the procedure of the establishment and of activities of professional law public organizations in states, that were part of the USSR, with the consideration of laws of these states in the relevant field of public relations and of the results of the operation of their professional law public organizations.

Key words: establishment procedure, interaction, control, suspension.